

[Morten Langa.]

fond kan give. Jeg er ikke i tvivl om, at de satser, som vi arbejder med i uddannelsesfondet, i sin tid omhyggeligt var udarbejdet på baggrund af dengang eksisterende priser, men jeg tror nok, at udviklingen i betydelig grad er rendt fra dem. I hvert fald har netop vort arbejde med kollegielovsforslaget vist, at der er brug for ganske betydelige beløb, hvis man skal opretholde et nogenlunde brugbart liv som student. Det er helt afgjort klart, at vi inden længe bliver nødt til at se på satserne i ungdommens uddannelsesfond.

I lovforslagets bemærkninger omtales også et kollegieråd. Jeg havde helst selv set, at dette kollegieråd havde fået en lovmæssig status, og det får det jo også nok før eller senere. Nu kan ministeren imidlertid ned-sætte det, og så kan det ved sine gode gerninger vise, at det er så livskraftigt et organ, at det må ind i en lov. Dette er nemlig et så besværligt område at administrere, og vi ved så lidt om, hvorledes vi egentlig skal forfare, hvorledes vi skal blande forskellige kategorier af unge mennesker, hvilken standard vi skal holde o. s. v., at vi ikke, hvis alle de tusind problemer skulle ordnes af ministeren og hans departementale hjælp, gjorde hverken ministeren, departementerne, de studerende eller nogen som helst anden nogen tjeneste. Jeg glæder mig over, at det af bemærkningerne klart fremgår, at ministeren vil tilkalde sagkyndig hjælp både blandt beboerne og blandt de institutioner, som har indsigt i kollegieforhold. Med en sådan rådgivning må det vel være muligt at manøvrere sig frem til en brugbar planlægning.

Jeg vil med det samme sige, at mange utvivlsomt vil blive skuffede, for ganske vist er rammen for denne lovgivning en meget betydelig udvidelse, men den ekspansion i de højere uddannelser, som vi står over for i de kommende år, vil i hvert fald gøre det helt klart, at den ekspansionstakt i værelseantallet, vi her har lagt an til, kun kan være en begyndelse. Tempoet må sættes yderligere i vejret. Samtidig med at vi bygger nye læreanstalter rundt omkring i landet, vil et meget stærkt stigende behov vise sig. Jeg er klar over, at vi ved at sætte lånegrænsen til 45 pct. formodentlig endda ser et lidt mindre antal værelser fuldført det

første år. Jeg håber, at det ikke vil være nogen dårlig profeti, når jeg siger, at værelseantallet i de kommende år, i hvert fald efter lovens revision, må sættes yderligere i vejret. Behovet for sådanne værelser er enormt stort. Jeg håber, det må blive imødekommet.

Rimstad: Da mit partis ordfører, hr. Johan Asmussen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på de uafhængiges vegne gøre rede for vort syn på lovforslaget, som det nu foreligger.

Vi er principielt positivt indstillet over for en rimelig statsstøtte, anvendt på forsvarlig måde til finansiering af boliger til unge under uddannelse. Ved første behandling gav vi udtryk for, at vi fandt det rigtigere, at en sådan støtte blev ydet med et fast indeksreguleret beløb pr. værelse i stedet for en ordning med et procenttilskud af den samlede byggesum. Ministeren erklærede sig ved fremsættelsen åben over for en ændring af systemet i denne retning, og vi har indtryk af, at man også fra anden side i virkeligheden anser procentsystemet for principielt uheldigt. Selv om det ikke er kommet til udtryk i udvalgsbetænkningen, går vi ud fra, at også dette meget afgørende spørgsmål er blevet drøftet under udvalgsbehandlingen.

Vi beklager, at man ikke har holdt ministeren fast ved tanken om et fast tilskud, der efter vor opfattelse er både det eneste forsvarlige og det mest hensigtsmæssige, dels fordi et procenttilskud giver mindre sikkerhed for, at byggeriet bliver projekteret og gennemført så rationelt og så billigt, som det er muligt, dels fordi det i det hele taget indebærer en større fristelse for misbrug af hele kollegiestøtteordningen til skade for selve formålet. Vi anser dette for så afgørende, at vi på denne baggrund ikke ønsker at tage medansvar for lovforslagets vedtagelse i den nuværende form.

Ændringsforslag nr. 1, der i nogen grad præciserer bestemmelsen i § 1, stk. 3, kan vi stemme for, selv om man næppe kan påstå, at det er lykkedes undervisningsministeren og udvalget trods de fælles anstrengelser at nå frem til en udtryksform, der sprogligt set kan stå for kritik. Ligeledes kan vi stemme for ændringsforslagene nr. 3, 4, 6 og 8.